

[Justitsministeren]

love og i relation til færdselslovgivningen, specielt kørekortområdet. Den afgrænsning af erhvervsmæssig personbefordring, der er foretaget ved justitsministeriets cirkulæreskrivelse, er således i nøje overensstemmelse med bemærkningerne til de to love, som folketinget vedtog for et års tid siden. For buslovens vedkommende kan jeg henvise til Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 1122-1123.

Endringen har særlig haft betydning for den såkaldte institutionskørsel, hvorved forstås en virksomheds kørsel med personale eller f. eks. en skoles kørsel med elever. Den nye afgrænsning indebærer på dette område på visse punkter en lempelse, på andre en skærpelse. Det er således nu et krav, at virksomheden eller skolen ejer bilen. Tidligere var lejlighedsvis kørsel med lejede biler til ekskursion o. lign. ikke erhvervsmæssig personbefordring.

På denne baggrund finder jeg ikke grundlag for nu at søge afgrænsningen af erhvervsmæssig personbefordring ændret.

Therkel Christensen (CD):

Jeg vil gerne udtrykke skuffelse over ministerens svar. Jeg finder det især her i børneåret uforståeligt, at ministeren vil fastholde sit cirkulære af 28. februar i år. Jeg finder det både sikkerhedsmæssigt og for så vidt også arbejdsmæssigt uforvarsligt, at man fortsætter denne trafik. Man taler om vederlagsfri kørsel. Det er jo et meget tillempet begreb i denne forbindelse, idet der er vederlagsfrit i nogle tilfælde, men man nævner samtidig som eksempler, at institutionen ejer bilen, at chaufføren er ansat på institutionen eventuelt i en anden funktion, eller at det er en af forældrene til en skoleelev, der påtager sig denne transport med vore børn. Man tillader altså tilfældige forældre at køre rundt med 50 tilfældigt sammenbragte børn uden at have et erhvervskørekort. Det finder jeg sikkerhedsmæssigt uforvarsligt, og jeg er langt fra tilfreds med justitsministerens svar. Når man vil gå denne vej, hvorfor så ikke ændre kørekortet således, at man for at kunne opnå kort til personmotorkøretøj med over 8 siddepladser også skal have erhvervskørekort, såfremt man kører med personer i vognen, uanset om dette sker mod betaling, og uanset hvem der ejer denne? Det vil altså sige, at man

kun i tilfælde, hvor der er behov for at flytte en stor vogn med over 8 siddepladser, f. eks. inden for mekanikererhvervet, kan gøre det på et almindeligt stort kørekort, og at det kræves, for at der må være personer i vognen, at føreren har erhvervskørekort. Det er en måde, man kunne ændre det på, og jeg kan ikke se, at de tilfældigt ansatte på en institution, der har et stort kørekort, ikke også skulle kunne opnå et erhvervskort.

Vil justitsministeren overveje denne ændring af loven vedrørende kørekort?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er naturligvis altid villig til at overveje forslag, men jeg kan ikke give noget tilsagn om, hvad resultatet af overvejelserne vil være. Jeg vil her gerne henvise til de bemærkninger, der var fremme, da man behandlede loven om buskørsel. Det er jo ikke et problem, man på nogen måde var ukendt med. Det har ganske stor betydning for mange institutioner. Jeg kan her henvise til Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 1122, hvor der står:

»Som personbefordring, hvortil der ikke kræves tilladelse efter dette lovforslag«,

altså loven om buskørsel,

»betragter man kørsel, hvor passagererne har en nærmere tilknytning til den, der er registreret som ejer af køretøjet.«

Om betingelserne hedder det:

»Ud over, hvad man i daglig tale forstår ved »privat kørsel«, dvs. kørsel med familiedlemmer o. lign., falder – på samme måde som efter forslaget til lov om hyrekørsel – således også kørsel med busser, der tilhører f. eks. en skole eller en fabrik, hvor der udelukkende sker befordring af skolens elever eller fabrikkens personale, uden for tilladelseskravet.«

Man har således vurderet disse problemer for et års tid siden, og det er ud fra denne folketingets vurdering, at justitsministeriets cirkulære er udsendt.

Therkel Christensen (CD):

Jeg må konstatere, at der hverken for forældrene eller for vore ældre var nogen trøst at hente i justitsministerens sidste svar her, ligesom der ikke var nogen trøst at hente for de arbejdsløse chauffører.